תולדות המחברים:

הבעל שם טוב - רבי ישראל בעל שם טוב נולד בעיירה אוקופ שבאוקראינה בי"ח באלול תנ"ח (1698), והסתלק בחג השבועות תק"כ (1760). הבעל שם טוב הוא מייסד ומחולל תנועת החסידות.

המגיד ממעזריטש - רבי דב בֶּער ממעזריטש, תאריך לידתו לא ידוע, הסתלק בי"ט בכסלו שנת תקל"ג (1772). אחר פטירת הבעש"ט נבחר המגיד כרצון רבו לממלא מקומו, ותחת הנהגתו גדלה תנועת החסידות והתרחבה מאוד.

רבי אלימלך מליז'נסק - רבי אלימלך נולד בשנת תע"ז (1717), והסתלק בכ"א באדר תקמ"ז (1787). הוא ואחיו רבי זושא מאניפולי היו מגדולי תלמידיו של המגיד ממעזריטש. רבי אלימלך הנהיג את החסידים באיזור גליציה וביסס שם את החסידות במידה ניכרת. ספרו "נועם אלימלך" ידוע כספר קדוש וחשוב מבין ספרי החסידות.

רבי מנחם נחום מטשרנוביל - רבי מנחם נחום מטשארנוביל נולד בשנת ת"צ (1730), והסתלק בי"א חשוון שנת תקנ"ח (1979). היה תלמידם של הבעל שם טוב ולאחר מכן של המגיד ממעזריטש, וספרו "מאור עיניים" הוא מספרי החסידות החשובים.

רבי מנחם מענדל מויטבסק - רבי מענדל מויטבסק נולד בשנת ת"צ (1730), והסתלק בא' אייר תקמ"ח (1788). היה מתלמידיו הגדולים של המגיד ממעזריטש ואף הנהיג, לאחר פטירת המגיד, את החסידים באיזור בלארוס וליטא, עד שעלה לארץ ישראל.

רבי לוי יצחק מברדיטשוב - רבי לוי יצחק נולד בשנת ת"ק (1740) והסתלק בשנת תק"ע (1810). היה אחד מגדולי תלמידי המגיד ממעזריטש, והיה מפורסם באהבת ישראל המיוחדת שלו.

רבי שניאור זלמן מלאדי - האדמו"ר הזקן, 'בעל התניא והשו"ע'. רבי שניאור זלמן נולד בעיר לוז'נה שברוסיה, בי"ח באלול שנת תק"ה (1745), והסתלק בכ"ד טבת תקע"ג (1813). ייסד שיטה מיוחדת בחסידות, לה קרא 'חב"ד' - 'חכמה, בינה, דעת', ועיקרי תורתו מופיעים בספרו הידוע והחשוב, ספר ה'תניא'.

ה'אוהב ישראל' מאפטא - רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא, נולד בשנת תק"ח (1748), והסתלק בה' בניסן תקפ"ה (1825). למד תורה וחסידות מרבי אלימלך מליז'נסק וצדיקים אחרים. היה מפורסם באהבת ישראל, ואף ביקש שעל מצבתו יכתבו רק את התואר "אוהב ישראל", וכך גם נקרא ספר דרשותיו.

בעל ה'מאור ושמש' - רבי קלונימוס קלמן הלוי מקראקא, נולד בשנת תקי"א (1751) והסתלק בא' בתמוז תקפ"ג (1823). היה תלמיד מובהק של רבי אלימלך מליז'נסק ומפורסם למקובל גדול. ספרו "מאור ושמש" על התורה, נחשב כספר חסידות חשוב ואף הודפס במהדורות שונות בתוך החומשים.

רבי נחמן מברסלב - רבי נחמן נולד בא' בניסן תקל"ב (1772) בעיירה מז'יבוז' שבאוקראינה, שבה התגורר הבעל שם טוב, אבי-סבתו, והסתלק בי"ח בתשרי תקע"א (1810). רבי נחמן הנהיג תורה ושיטה מיוחדת בחסידות. תלמידו, רבי נתן שטרנהרץ הוא זה שכתב את רוב תורתו, ובפרט את ספרו המרכזי "ליקוטי מוהר"ן".

ה'צמח צדק' - רבי מנחם מענדל שניאורסון, נולד בכ"ט באלול תקמ"ט (1789), והסתלק בי"ג בניסן תרכ"ו (1866). האדמו"ר השלישי בשושלת אדמו"רי חסידות חב"ד. אמו נפטרה בהיותו בן שלוש, והוא גדל על ברכי סבו הגדול - רבי שניאור זלמן מלאדי.

מלבד גדולתו בחסידות היה ידוע בגאונותו בנגלה, והוא נקרא 'צמח צדק' על שם ספר תשובותיו בהלכה.

הרבי הרש"ב - רבי שלום דובער שניאורסון נולד בכ' בחשוון תרכ"א (1860), בעיירה ליובאוויטש, והסתלק בב' בניסן תר"פ (1920). היה האדמו"ר החמישי בשושלת אדמו"רי חסידות חב"ד ונחשב למסביר הגדול של תורת חב"ד.

הרב קוק - רבי אברהם יצחק הכהן קוק נולד בגריבה שבלטביה, בשנת תרכ"ה (1865), והסתלק בג' באלול תרצ"ה (1935). היה הרב הראשי האשכנזי הראשון של ארץ ישראל, ובעל השפעה מרכזית בתולדות היישוב החדש שבארץ ישראל. הרב קוק היה מהוגי הדעות הגדולים בדור האחרון.

הרבי הריי"צ - רבי יוסף יצחק שניאורסון נולד בי"ב בתמוז תר"מ (1880), בעיירה ליובאוויטש והסתלק בי' בשבט תש"י (1950). האדמו"ר השישי בשושלת אדמו"רי חסידות חב"ד, והיה לסמל ומופת של מסירות נפש מול שלטון הרשע הקומוניסטי.

הרבי מפיאסצנא - רבי קלונימוס קלמיש שפירא, נולד בי"ט באייר תרמ"ט (1889), ונרצח על קידוש השם בד' בחשוון תש"ד (1943). הנהיג חסידות גדולה בפולין, והמשיך באורח מופלא להנהיג את חסידיו לעבודת ה' ואמונה, גם בימי השואה הנוראים בגטו ווארשה.

הרבי מליובאוויטש - רבי מנחם מענדל שניאורסון נולד בי"א בניסן תרס"ב (1902), והסתלק בג' בתמוז תשנ"ד (1994) האדמו"ר השביעי בשושלת אדמו"רי חסידות חב"ד. בשנות הנהגתו התעצמה חסידות חב"ד לממדים אדירים. חסידיו ושלוחיו הרבים מפיצים את תורת החסידות ואת היהדות בכל רחבי תבל.

הרבי מסלונים - רבי שלום נח ברזובסקי מסלונים, נולד בי"ד באב תרע"א (1911), והסתלק בז' באב תש"ס (2000). שיקם וביסס את חסידות סלונים בארץ ישראל, אחרי שואת יהודי אירופה. דברי תורתו מובאים בסדרת הספרים "נתיבות שלום".

